

מה הדין לחיטת כותי?

גמרא										
אביי וגם רבא דייקו מברייתא זו כשפירשו את משנתנו:					ברייתא					
ואילו רבא דייק מסיפא מסופה		אלא שאביי דייק מרישא מראשה			ביאור דין שחיטת כותי (אביי ורבא)					
(סיפא)		(רישא)			תנו רבנן שנו חכמים					
רבא דייק מסיפא מסופה		אביי דייק מרישא מראשה			כיוצא בו		(סיפא) בדיעבד		(רישא) לכתחילה	
ששנינו:		ששנינו:			אם מצא בידו של כותי דקוריא מחרזת של צפרים		אבל אם בא הישראל		שחיטת כותי מותרת	
אבל בא ומצאו ששחט חותך כזית ונותן לו		אבל אם היה ישראל רק יוצא ונכנס			שחיטת כותי מותרת	ואינו יודע אם נשחטו כדן או לא		ומצאו שכבר שחט בהמה		במה דברים אמורים?
אבל יוצא ונכנס		טעמא טעם הדבר שהוצרך לבדוקו הוא משום	לא, אין די בכך.		טעמא הטעם להיתר הוא רק	קוטע ראשו של אחד מהן ונותן לו לכותי לאוכלו		חותך כזית מן הבהמה ונותן לו לאכול		כשישראל עומד על גביו ורואה ששחט כראוי.
שפיר דמי טוב הדבר, מותר לכתחילה.		שבא ומצאו ששחט ולא היה שם	תשובה:	שאלה:	משום שישראל עומד על גביו ורואה ששחט כראוי		אם לאו לא	אם אכלו הכותי	אם לאו לא אכלו	אם אכלו הכותי
תשובה:	שאלה:	אמר לך יכול	ולרבא קשיא רישא קשה תחילת הברייתא!	אמר לך יכול	ולאביי קשיא סיפא קשה! סוף הברייתא!	אסור לאכול משחיטתו	מותר לאכול משחיטתו	אסור לאכול משחיטתו, שמא לא שחט כראוי.	ישראל מותר לאכול משחיטתו	
יוצא ונכנס נמי		גם כן כעומד על גביו דמי נחשב.	כי יוצא ונכנס נמי גם כן "בא ומצאו" קרי ליה קורא לו התנא, ולכך כוונת הברייתא, ואף באופן זה צריך בדיקה	אמר לך יכול	ולאביי קשיא סיפא קשה! סוף הברייתא!	אסור לאכול משחיטתו	מותר לאכול משחיטתו	אסור לאכול משחיטתו, שמא לא שחט כראוי.	ישראל מותר לאכול משחיטתו	